

Peceți de dor

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Vezi tu, iubirea mea, descrește ziua
Și vântul cântă-n sălcii plângătoare,
Mă doare lipsa ta ca adevărul
Dintr-o minciună calm-ispititoare.

Pe cerul tău se-nghesuie albastrul
Atâtor veri pierdute sau absente,
Pe tâmpla mea sculptată-n alabastru
Ninsori de vis. Pe alte continente

O fi târziu sau soarele răsare
Cu-același dor ce-mi bate nebunește
În piept, de-atunci, de când mi-ai pus pe buze
Pecetea unui dor ce nu descrește.

- Simt cum se duce vara ca o toană
Ce ne-a atins în joacă minutarul
În maniera ei shakespeariană
Lăsându-ne doar să ghicim tiparul

Romanțelor păstrate sub pecete
În inima bolnavă de iubire,
Se duce iar, și iar rămân regrete
Că-n anotimpu-acesta n-am fost mire

Să te conduc de mână în poiana
Cu flori de liliac. Trimite-mi veste!
Pe degetul subțire, Liliana,
O să-ți așez inelul din poveste.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș